

ELŐSZÓ

A *LingDok: Nyelvész-doktoranduszok dolgozatai* sorozat jelen 6. kötettel tulajdonképpen akár a sorozat forrását adó konferenciasorozat tizedik évfordulóját is ünnepelhetnénk, hiszen az első ilyen eseményt 1997-ben rendezte meg a József Attila Tudományegyetem elméleti nyelvészet doktori programja a Szegedi Akadémiai Bizottság szép klasszicista székházában.

A 2005. évi 9. Országos Nyelvészeti Doktorandusz Konferenciát azonban a Bölcsészkar új konferenciatermében tartottuk, és ez, mint a jelen kötet is mutatja, nem ártott az előadások színvonalának. Ugyan ezt a színvonalat nem a hely garantálta, hanem egyrészt az előzetesen beküldött előadás-kivonatok lektorálása, amely a korábban szokásos rendszert követte: a szegedi jelentkezőket nem szegedi doktori oktatók, a máshonnan jelentkezőket pedig szegedi oktatók bírálták. Így alakult ki a találkozó kétnapos, 29 előadásból álló programja, amelyen nem csak a szegedi oktatók vettek részt.

Az előadásokat a résztvevő oktatók a konferencia után értékelték azok újdonsága, témájuk érdekessége, a bennük lévő tudományos lehetőségek szerint, majd 16 előadás szerzője kapott felkérést arra, hogy dolgozatát beadja a kötet számára. Végül is 15 cikk érkezett be, közülük hármat a lektorok utasítottak el, egy dolgozat „visszalépett”, mert a változtatásokat, amelyeket a jogosnak elfogadott kritika kért, az adott időhatárok között nem lehetett megvalósítani, és így maradt 11 tanulmány, amely egyébként több, mint amennyit a sorozat bármelyik eddigi kötete tartalmazott. A 45 beadott absztrakthoz képest számolva ez 25%-os elfogadási arány, ami kifejezetten szigorú minőségi szűrésnek mondható.

A konferencia- és kiadványsorozatnak az a feltett szándéka, hogy minden hazai doktori iskolából érkezzenek jelentkezők, ezért eddig is és a továbbiakban is ragaszkodunk ahhoz, hogy az előadások és a cikkek magyar nyelven legyenek megtartva, illetve közölve. Tudjuk persze, hogy vannak más nyelvű doktorandusz-konferenciák, hazaiak és nemzetköziek egyaránt, és azt is, hogy a nyelvészeti kutatásnak nemzetközi kontextusban kell zajlania, de a mi sorozatunkban a magyar nyelven mint közvetítő közegnek a megtartása nem csupán a kölcsönös érthetőséget és a jobb vitalehetőséget szolgálja, hanem azt a még a reformkorban kitűzött célt is, hogy a tudományos ismeretek magyar nyelven is elérhetőek legyenek, hogy tegyünk meg mindent azért, hogy tudományunk szakszókincse magyarul is hozzáférhető legyen.

Most is, mint a megelőző években, legfőbb támogatóink a Szegedi Tudományegyetem és annak Bölcsészkarja voltak, ezért köszönettel tartozunk Prof. Dr. Szabó Gábor rektor úrnak és Dr. Almási Tibor dékán úrnak.

A legnagyobb köszönettel a szabályok szerint szükségszerűen névtelenül maradó sok tudós lektort illeti köszönet, akik szokásos és megterhelő napi munkájukon felül önzetlenül vállalták, hogy a névtelenített dolgozatokat elolvassák, kommentálják, alkalmasint 3-4 oldal terjedelemben is, majd számos esetben a cikk következő változatát újraolvassák és a szerzőket újabb tanácsokkal lássák el. Nélkülük ha ez a sorozat egyáltalán létrejöhetne is, biztos, hogy nem ebben a minőségben. Szolgáljon példájuk az itt megjelent cikkek szerzőinek is arra, hogyan kell majd nekik is a következő tudósnemzedékeket segíteniük pályafutásukban.

Végül, de nem utolsósorban, a most már rendszeres kötet szerkesztőnek, a sajtó alá rendezés gondos munkáját is elvégző Sinkovics Balázs kollégámnak tartozom köszönettel.

Szeged, 2007. január

Kenesei István
a SzTE Nyelvtudományi Doktori Iskola
vezetője